

lezu, že obviněný využil patrně svých vědomostí o poměrech Jaroslava T-ů i při rekursu do usnesení, zamítajícího návrh Viléma B-a na vyhlášení úpadku, není v rozporu s tímto spisem. Ostatně jde o okolnost nerozhodnou, neboť, byť i bylo účelem ustanovení prvního odstavce § 10 adv. ř., by advokát při zastupování odpůrce dřívější své strany nemohl využití znalosti o poměrech dřívějšího klienta na jeho úkor, jest zásada v něm vyslovená bezpodmínečná a platí bez ohledu na to, zda v konkrétním případě skutečně nastalo takovéto využití, čili nic. Pokud odvolání vytýká napadenému nálezu, že se nezabývá pohnutkami, které přiměly Jaroslava T-ů, by učinil oznámení na obviněného advokátní komoře v Praze, nelze domněnky, které obviněný mu podkládá, vyčísti z obsahu podání a jsou také pro souzenou kárnou věc nerozhodnými. Provedené důkazy a předložené spisy stačily úplně nejvyššímu soudu, by věcně rozhodl o odvolání, aniž bylo třeba ještě prováděti další důkazy, obviněným nabídnuté. Odvolání nebylo shledáno v otázce viny důvodným.

Čís. 68 dis.

Podle § 47 zák. ze dne 1. dubna 1872, čís. 40 ř. zák. nepřipustné odvolání jest v kárném řízení odmítnouti obdobným použitím ustanovení § 4 čís. 1 a § 1 čís. 1 nov. k trestnímu řádu ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878.

Osobě třetí nepřísluší právo odvolání proti osvobozujícímu nálezu kárné rady vůbec, právo stížnosti pak, jde-li o porušení vážnosti stavu.

(Rozh. ze dne 28. června 1928, Ds I 10/28.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie odmítl v neveřejném zasedání stížnost správně odvolání Dr. Josefa G-a do nálezu kárné rady pro advokáty a kandidáty advokacie v Čechách v Praze ze dne 12. ledna 1928, jímž byl Dr. Josef G. uznán vinným přečinem poškození cti a vážnosti stavu a jímž byl Dr. Josef J. osvobozen od obžaloby pro přečin poškození cti a vážnosti stavu.

Důvody:

Podle § 47 zákona ze dne 1. dubna 1872, čís. 40 ř. zák. přísluší obviněnému opravný prostředek odvolání jen za podmínek tam pod čís. 1 uvedených. V souzeném případě nebyl odvolatel odsouzen k žádnému z kárných trestů vypočtených v § 47 čís. 1 uvedeného zákona, nepřísluší mu proto odvolání proti výroku odsuzujícímu. Odvolání jeho bylo proto odmítnouti obdobným použitím předpisů § 4 čís. 1 a § 1 čís. 1 novely k trestnímu řádu ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878. Totéž bylo podle týchž zákonných předpisů učiniti s odvoláním, pokud směřuje proti osvobození Dr. Josefa J-e od obžaloby

pro přečin poškození cti a vážnosti stavu. Podle § 23 kárného statutu je kárné řízení officiosní a kárná rada pro advokáty a kandidáty advokacie zakročuje z moci úřadu o oznámení nebo stížnosti, jakmile se doví o kárném přečinu advokáta nebo kandidáta advokacie. Podle § 47 kárného statutu přísluší proti nálezů kárné rady, jímž byl obžalovaný osvo- bozen, právo odvolání jen zástupci komory a s omezením tam uvede- ným vrchnímu státnímu zástupci. Osobě třetí toto právo nepřísluší. Není proto Dr. G., který jest, pokud jde o kárné řízení proti Dr. Josefu J-ovi, osobu třetí, k odvolání ze sprostujícího výroku vůbec oprávněn. Avšak podle předpisu § 53 kárného statutu, který tu sice v úvahu nepřichází, který však odvolatel asi měl na mysli, označiv odvolání stížností, ne- příslušelo by Dr. G-ovi ani právo stížnosti, ježto tu jde o přečin proti cti a vážnosti stavu, k jejímuž hájení jsou podle § 23 a 29 kárného sta- tutu povolanými orgány jediné kárná rada a zástupce komory. Stíž- ností lze napadati jen usnesení nikoli nález a ten, kdo je kárným přečinem ve svých právech zkrácen, může si stěžovati jediné do usnesení, že není příčiny, by bylo proti obviněnému kárně zakročeno.

Čís. 69 dis.

Jde o porušení povinností povolání a zlehčení cti a vážnosti stavu, provozoval-li koncipient zemřelého advokáta, dříve než byl do seznamu advokátů zapsán, neoprávněně advokátní kancelář pro sebe, zemřelému ustanovený substitut byl s tím srozuměn a za paušální odměnu to pod- poroval a onen nepřipustný výkon advokacie kryl svým jménem.

(Rozh. ze dne 28. června 1928, Ds II 3/28.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advo- kátů a kandidátů advokacie nevyhověl v neveřejném zasedání, slyšev generálního prokurátora, odvolání obviněných z nálezů kárné rady mo- ravské advokátní komory v Brně ze dne 14. ledna 1928, jímž byli odvo- latelé uznáni vinnými přečiny porušení povinností povolání a zlehčení cti a vážnosti stavu.

Důvody:

Napadeným nálezem bylo zjištěno, že dekretem výboru advokátní komory v Brně ze dne 22. ledna 1924 byl obviněný advokát Bedřich J. ustanoven substitutem advokáta Dr. Josefa H-a, dne 21. ledna 1924 v B. zesnulého. Tímto ustanovením převzal veškerá práva i veškeré povin- nosti spojené s úřadem substituta a měl v mezích tohoto svého úřadu též upravit právní poměr k svému koncipientu Dr. Janu O-ovi, který teprve dne 16. září 1924 byl zapsán do seznamu advokátů. Napadeným nálezem bylo dále zjištěno, že obviněný Bedřich J. ponechal vedení advokátní kanceláře na vlastní účet svému koncipientu Dr. Janu O-ovi, který používal docílených z ní výtěžků ke splácení osobního dluhu Lud-